

Bilag I.

Lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme som ændret ved lov nr. 151 af 31. marts 1949, lov nr. 181 af 11. juni 1954, lov nr. 182 af 7. juni 1958, lov nr. 101 af 25. marts 1959, lov nr. 69 af 24. februar 1960, lov nr. 209 af 4. juni 1965, lov nr. 236 af 4. juni 1969, lov nr. 177 af 29. april 1970 og lov nr. 195 af 24. maj 1972.

I. Lovens område.

§ 1. Ved kønssygdomme forstås i denne lov syfilis, gonoré, *Ulcus venereum* (blød chancker) og lymfograduloma inguinale. Indenrigsministeren kan efter indstilling fra sundhedsstyrelsen bestemme, at andre sygdomme omfattes af loven.

Stk. 2. Lovens bestemmelser om kønssygdomme kommer kun til anvendelse, for så vidt de pågældende sygdomme er i smittefarligt stadium eller frembyder fare for overførelse til afkommet.

II. Ledelsen af bekæmpelsen.

§ 2. Embedslægerne, i København stads-lægen, fører i overensstemmelse med sundhedsstyrelsens instrukser nøje tilsyn med kønssygdommenes udbredelse inden for deres embedsområde og forestår efter de i denne lov indeholdte regler bekæmpelsen af kønssygdommene i området.

Stk. 2. I de amter, hvori der til de offentlige sygehuse er knyttet en læge, der har anerkendelse som speciallæge i hud- og kønssygdomme, jfr. § 19, stk. 2, kan indenrigsministeren træffe bestemmelse om en ændret ordning af ledelsen af bekæmpelsen.

III. Patienternes pligter og rettigheder.

§ 3. Personer, der ved eller har grund til at formode, at de lider af kønssygdom, er forpligtet til at underkaste sig undersøgelse og eventuel behandling for sygdommen hos en læge.

Stk. 2. Sådanne personer er forpligtet til overfor lægen at opgive deres navn, stilling og bopæl og at meddele de fornødne oplysninger med hensyn til, af hvem de kan være blevet smittet.

Stk. 3. Såfremt indehaveren af forældremyndigheden for et barn under 18 år, værgeren for en sindssyg, åndssvag eller personlig umyndiggjort eller den, der under sin pleje eller opsigst har en sådan person eller nogen, der i øvrigt er uskikket til at varetage sine anliggender, får kendskab til eller grundet formodning om, at den pågældende lider af kønssygdom, påhviler det ham at sørge for, at vedkommende bliver undersøgt og eventuelt behandlet herfor af en læge, ligesom han har pligt til at meddele lægen vedkommendes navn, stilling og bopæl og om muligt oplysninger om, af hvem den pågældende kan være blevet smittet.

Stk. 4. De af en læge i henhold til denne lov givne pålæg skal efterkommes.

Stk. 5. Såfremt de i stk. 3 omhandlede værger m. v. i henhold til §§ 9, stk. 2, og 10, stk. 2, har fået underretning om, at en myndling har fået pålæg om at møde til behandling (undersøgelse) eller forbud mod samleje eller andet kønsligt forhold, skal de medvirke til, at de myndlingen givne påbud overholdes.

§ 4. Personer, der ved eller har grund til at formode, at de lider af kønssygdom, har uden hensyn til, om de har evne til selv at bekoste det, adgang til undersøgelse og eventuel behandling for offentlig regning for kønssygdommen.

IV. Ambulant undersøgelse og behandling for offentlig regning.

§ 5. Ambulant undersøgelse og behandling for offentlig regning foretages af embedslægen, medmindre der i medfør af §§ 6 eller 7 er truffet anden bestemmelse.